

**Băiatul cu
inima și părul
de aur**

.....

A este cel mai năstrușnic copil de la Centrul de Zi. Însă toate năzbâtiile pe care le face sunt pur și simplu un dar din partea lui către ceilalți. Îi place enorm să fie în centrul atenției, făcând glume pe seama lui și a altora cu simplul scop de a stârni râsul. Drumul său către Centrul de Zi a fost deschis de surorile lui mai mari. Dintre părinți, doar tatăl mai e prezent în viața lui. **Vine la Fundație de șase ani și nu îi este chiar ușor.** Acum, deși învață după-amiaza, A. se trezește cel târziu la ora 7. Traversează liniile de cale ferată ca să ia autobuzul spre Centrul de Zi, spre o viață mai bună. În timp ce mulți dintre colegii lui de clasă încă dorm.

Cea mai frumoasă amintire de la Fundație e chiar prima zi

„La început, când eram în clasa 0, mi-a fost mai greu. Eram mai mic și nu prea cunoșteam pe nimeni. Erau foarte mulți copii aici și îmi era rușine, parcă nu puteam să stau. Dar m-am acomodat, mi-am făcut prieteni noi”. Culmea, deși se simțea timorat, A. spune că cea mai frumoasă amintire de la Centrul de Zi este chiar prima zi.

În toți acești ani, A. a trecut și peste momente dificile, și peste momente fericite. Au fost chiar situații în care nu și-a mai dorit să vină la Centru. „Când eram mai supărat m-am gândit să nu mai vin, dar tot am venit, că nu aveam de ales. Aici îmi fac temele și acasă nu am cu cine să fac temele, aici am colegi, am prieteni, ne distrăm”, explică cu maturitate A.

„Da, eram speriat că nu știam ce se întâmplă aici, dar eram și bucuros. Sora mea mai fusese la Centru și când venea acasă de aici eu mereu o întrebam ce face aici. Și îmi povestea tot și voiam și eu să vin.”

“Aș vrea tricoul lui Neymar”

Dacă îl întrebi de un obiect pe care și l-ar dori, A. nici nu știe ce să răspundă. Parcă ori își dorește prea multe în același timp și nu știe ce să aleagă, ori pur și simplu nu crede că este îndreptățit să primească ceva. Și, totuși, A. are un vis: vrea să devină fotbalist. „Mă pricep la fotbal. Dacă nu ar fi școală

aș juca tot timpul fotbal. Ca Neymar. Aș vrea să fiu mijlocas, ca să alerg mai mult. Aaa, daaa, mi-am amintit acum, mi-am amintit ce vreau, că aș vrea un tricou cu Neymar, un tricou galben de la echipa națională a Braziliei. Dar eu aș vrea să joc la Oțelul Galați”, spune A. zâmbind șugubăț.

Sprijin esențial în perioada pandemiei

Fundația nu l-a lăsat pe A. singur nici măcar în perioada de lockdown a pandemiei. A primit pachete din partea Inimă de Copil, care i-au ajutat familia să se descurce într-o perioadă foarte complicată. În plus, A. a participat la cursurile online cu ajutorul unei tablete conectate

la internet pe care Fundația Inimă de Copil i-a oferit-o. Acum, chiar dacă școala lui va trece în on-line, A. va putea participa totuși la ore. În plus, poate recupera tot ce e de recuperat chiar la sediul Fundației, la Centrul de Zi.

Ajută-ne să scriem povești cu final fericit!

La Fundația Inimă de Copil spunem
poveștile faptelor bune.

Sărăcia nu ar trebui să fie o barieră în calea succesului. Inimă de Copil ajută copiii, părinții și comunitățile în situație de risc cu suport medical, educațional, emoțional și economic.

Împreună transformăm inegalitățile în oportunități egale, creând comunități mai puternice, bazate pe incluziune. Facem acest lucru de 25 de ani în cea mai săracă zonă a României, **sud-estul țării, în Galați, Brăila, Vrancea și Vaslui.**

Aici la fundație, credem în bunătate și în **binele care face bine, orice ar fi.** Ne lăsăm ghidați de poveștile copiilor și tinerilor pe care îi ajutăm și ne facem un scop din a da mai tare vocile lor. Ei sunt cei pentru care, zi de zi, suntem aici.

Donează și tu!